

Szent Vendel szobra

A község életében sokszor voltak természeti csapások. Az 1845. évi és az 1851-es árvíz nagy károkat okozott. 1863-ban éhínség volt. Az állatok etetésére a házak szalmafedelét is felhasználták. A gazdák egy-egy kenyérért földjeiket adták cserébe. A nagy ínséget a bárói család próbálta elviselhetőbbé tenni azzal, hogy napi egyszeri étkezéssel segítette Tarnaörs szegényeit.

1889-ben egy nagy szélvihar a templom és a kastély tetőzetét is tönkretette. A faluban dögvész is pusztított. Elmúlásának emlékére a Somodi család Szent Vendel szobrát állíttatta a Jászszentandrás felé vezető út mellett.

Az 1908-ban készült szobor műemléki védelem alatt nem áll. Bali (Baly) György jászberényi kőfaragó faragta.

A Szent Anna kápolnához vezető út mentén pásztorruhában, vállán köpennyel, oldalán tarisznyával, fején kalappal, imára kulcsolt kézzel, benne juházkampóval jelenítik meg a szentet. Lábai mellett egyik attribútuma, a bárány, valamint fatörzs látható.

Császi Irén néprajzkutató gyűjtéséből való a következő visszaemlékezés is:

„Somogyi Anna, Mária, és Rozália neve van a szent Vendel szoborra írva. Rozália volt a nagyanyám. Nagyanyám mondta, hogy dögvész volt Tarnaörsön és azért állították a

szobrot. Akkor bárányokat tartottak, még lakodalomba is tehenet vágtak. Gondozták, festették a szobrot szép színesre. A sarkára fát ültettek. Szent Anna előtt minden évben négy hétig, vasárnap délután vittünk egy csokor virágot, ahogy a kápolnához mentünk, mint gyerekek szaladtunk oda. Szent Anna búcsúkor megálltak minden szobornál, imádkoztak a Vendelkénél és énekeltek. Olvasót mondtunk és közben az énekeket, a szobornál a miatyánk és üdvözet hangzott el. Először a Vendelnél majd a Jézuskánál álltunk meg mikor kifelé mentünk a kápolnához. A Jászságból is jöttek a búcsúba Szentandrásról, Jászdózsáról.”